

Το Βατικανό, το θέατρο, και οι Σιωνιστές

Το θέμα είναι, τι γίνεται με τον πάπα Βενέδικτο, που σύμφωνα με πληροφορίες από διάφορες πηγές, κατόπιν συνομιλιών του Βατικανού με τους Σιωνιστές βάζει σε μοιρασιά μ' αυτούς εκτός από τα εγκόσμια συμφέροντα **τα ίδια τα θεμέλια της χριστιανικής εκκλησίας**, δηλ. τα δόγματα της πίστεως. Οι τελευταίοι θεωρούν τα πλεονεκτήματα της εποχής με το μέρος τους. Γι' αυτό δεν ενδιαφέρονται για ειρηνική επίλυση προβλημάτων, αλλά ανάγγειλαν ότι **μπήκαν ήδη σε ενέργεια τα γεγονότα που ξεκινούν τον 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο**:

(Από την *Arizona Daily Star*, της Tucson, Σάβ. 27-4-2002, υπό της **STEPHANIE INNES**) :

TUCSON. «Οι τρομοκρατικές επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου, και η ακραία αναταραχή στη Μέση Ανατολή, στοχεύουν σε ένα πράγμα, στον **3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο**, είπε ένας ομιλητής εκπρόσωπος του πρωθυπουργού Ariel Sharon, την Παρασκευή, κατά τη διάρκεια επίσκεψης στην Tucson». «Πολεμάμε ένα πόλεμο για 18 μήνες, που είναι προάγγελος του **3^{ου} Παγκόσμιου Πολέμου**. Ο κόσμος πρόκειται να πολεμήσει, ασχέτως αν τους αρέσει ή όχι! Είμαι σίγουρος», είπε ο Ra'anah Gissin, σύμβουλος του Sharon, σε μια συνέντευξη την Παρασκευή...

Επειδή κατά τη συγγραφή του παρόντος μεσολάβησε ο θάνατος του πάπα JP II, και η ανακήρυξη σε πάπα του καρδινάλιου Ratzinger, συμπληρώνουμε τα εξής για αυτούς:

Ήδη παραθέσαμε κάποια στοιχεία για τον πάπα J.P. II, ο οποίος ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για την Πανθηρσκεία, ο δε πάπας Βενέδικτος είναι ο πάπας που φαίνεται θα συνεχίσει την τακτική του προκατόχου του, στα θέματα της Πανθηρσκείας, αλλά και των συνεννοήσεων μεταξύ Σιωνιστών και Βατικανού.

ο πάπας καλωσορίζει αρχιερέα Βουντού στην Ασίζη

Ο John Paul II, στη Bologna της Ιταλίας, παρακολουθεί το Bob Dylan μετά τη θεία λειτουργία (27-9-1997).

Μέσα στο Βατικανό, ο πάπας J.P. II, και ακροβάτες, στην αίθουσα του πάπα Παύλου VI.

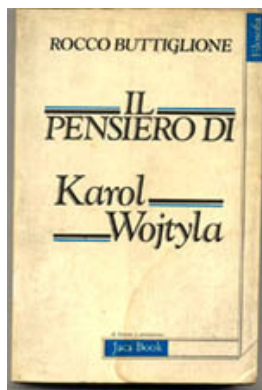
Με βάση τα μέχρι τώρα γραφέντα, δεν είναι απίθανο που ο πάπας Ιω. Παύλος II, καλωσορίζει ακόμη και τον εκπρόσωπο και **αρχιερέα της μαύρης μαγείας** (Βουντού) στην Ασίζη! Γιατί όμως παντού όπου βρισκόταν ο πάπας, ακόμη και μέσα στο Βατικανό, χοροί, μπαλέτα, ορχήστρες κλπ;

Σ' αυτό το ερώτημα μπορούμε να απαντήσουμε:

1. Όταν κανείς δεν νοιώθει το έλεος του Θεού μέσα του, τότε στρέφεται σε εξωτερικές "διασκεδάσεις".

2. Ο ίδιος ο Κάρολος Βοϊτίλα πριν γίνει πάπας είχε ασχοληθεί με το θέατρο. Αυτά θεωρούνται ικανοποιητικές εξηγήσεις. Έτσι δεν φαντάζεται κανείς ότι υπάρχει κάτι επί πλέον.

3. Ο δάσκαλός του στο θέατρο (Kotlarczyk), ήταν θαυμαστής της **θεοσοφίστριας Ελενας Μπλαβάτσκι**, η οποία ως γνωστόν έλεγε ότι οι θρησκείες όλες είναι

όμοιες, και ότι όλες έχουν την ίδια αρχική πηγή. Πλάνη βέβαια, μεγάλη. Στο βιβλίο «*Il Pensiero di Karol Wojtyla, (Η σκέψη του Karol Wojtyla)*» ο Rocco Buttiglione, Ιταλός φιλόσοφος, εξηγεί την επιρροή που άσκησε ο Kotlarczyk στον Wojtyla, αλλά και η Blavatsky στον Kotlarczyk.

Ο Βοϊτίλα ανέπτυξε ένα δικό του τρόπο προσέγγισης της πραγματικότητας μέσα από το θέατρο. Αυτό το ονόμασε «**φαινομενολογία**», «**the theory of the theater, above all**». Μάλιστα μελέτησε τον **Max Scheler** ένα Γερμανό που πρωτασχολήθηκε με τη «**φαινομενολογία**», και πήρε πάνω σ' αυτήν διδακτορικό στη Φιλοσοφία, το 1954. Η «**θεωρεία του θεάτρου υπεράνω όλων**», φαίνεται ότι εφαρμόστηκε από τον ίδιο στην πράξη, όταν έγινε πάπας, και γι' αυτό παρακολουθούσε ή συμμετείχε συνεχώς σε τέτοιες εκδηλώσεις. Και παίζοντας ο ίδιος "θέατρο", όταν έκανε ταξίδια σε διάφορες χώρες, αυτά τα ονόμαζε, προς μεν τους Καθολικούς «**Αποστολικές περιοδείες(!)**», προς δε τις επισκεπτόμενες χώρες «**προσέγγιση των θρησκειών!**»! Επίσης η μύησή του στη θεοσοφία της Μπλαβάτσκι, τον προετοίμασε για να προχωρήσει χωρίς ενδοιασμούς στην **Πανθρησκεία**, στην οποία βέβαια κεφαλή των διαφόρων θρησκειών έπρεπε να είναι ο ίδιος ο πάπας, και αυτή τη θέση έπαιρνε πάντα κατά τα πανθρησκευτικά συνέδρια.

Βατικανό: πολωνοί χορευτές στις 25-1-2004
- Το θέατρο υπεράνω όλων! -

Στα νιάτα του κυριάρχησε στις πίστες
- Το θέατρο υπεράνω όλων! -

Syndey, 24-11-1986,
Χορός με επίσημη ιερατική αμφίεση !

Η Πανθρησκεία όπως ειπώθηκε σε προηγούμενες σελίδες είναι παναίρεση, **ασχέτως του ποιος θα αναλάβει την ηγεσία της!** Το Βατικανό περιμένει όμως από εκεί δόξα κοσμική και πολιτικο – οικονομικά οφέλη!

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος}, πρώην καρδινάλιος **Ratzinger**, θεωρείται γενικά από τα ΜΜΕ, και τους ίδιους τους καθολικούς, «**παραδοσιακός**» δηλ. καλός γνώστης και αυστηρός εφαρμοστής των δογμάτων του καθολικισμού, και λίγο - πολύ την ίδια γνώμη έχουν περί αυτού και Ορθόδοξοι αρχιερείς.

«Πιστεύομεν ότι ο νέος Πάπας, ο οποίος είναι άριστος θεολόγος και γνώστης τῆς ιστορίας, ως και τῶν συγχρόνων ιστορικῶν συγκυριῶν καὶ ἀπαιτήσεων, ἐκτιμᾷ τὸν πλοῦτον τῆς θεολογίας καὶ τῆς πνευματικότητος τῆς καθ' ἡμᾶς Ανατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ...» (Από τη λιτή σχετικά δήλωσι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου, δημοσ. στην ιστοσελίδα του Πατριαρχείου).

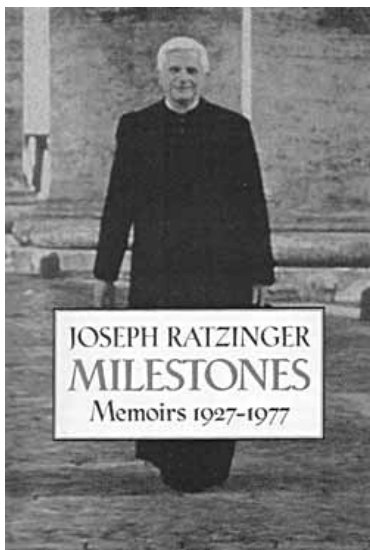
Αριστερά, στην Ινδία, χορευτική επίδοση προσφοράς για τη θεία λειτουργία! New Delhi, (7-11-1999)

«Ἡ βαθύτατη θεολογική κατάρτισις καὶ ἡ μετ' εὐλαβείας ἀφοσίωσις τοῦ νέου

Ρωμαίου Ποντίφικος εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν ἐν συνδυασμῶ μετ' τὴν ἀρίστην γνῶσιν τῆς ιστορίας καὶ τὰ ἄλλα χαρίσματα μετ' ἃ ἅποια τὸν ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς ἀποτελοῦν ἐχέγγυα διὰ μίαν ἄκρως ἐπιτυχημένην διακονίαν, ἢ ὅποια θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ ἀποβῇ ἐπ' ὠφελείᾳ ὄχι μόνον τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Χριστιανοσύνης». (Από την υπεραισιόδοξη δήλωσι του Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου Πάπα Ρώμης

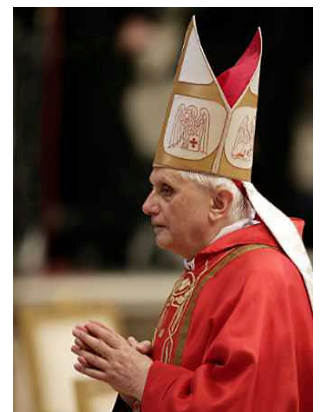
BENEΔΙΚΤΟΥ ΙΣΤ', 22-4-05, ἀπό την ιστοσελίδα της Ελ. Εκκλησίας)

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος} ἦταν συντηρητικός, καὶ στενός συνεργάτης του πάπα Ιω. Παύλου ΙΙ, κατὰ τὴν

“Catholic online”, τῆς 19-4-2005: «Conservative new Pope Benedict XVI was close confidant of late pontiff»

Δεξιά ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος}, δικάρατος, για να επαληθευθεί η Αποκάλυψη, όταν έρθει η ώρα όμως!

Οι παραδοσιακοί Καθολικοί αναλυτές ὁμως, βλέπουν γενικά στα ανοίγματα για τὴν Πανθρησκεία, που κάνει το Βατικανό, μια τάση ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τα γνωστά πιστεύω τους, (τα ἤδη αιρετικά ὁμως), σε κάποια νέα, που εἶναι πιο κοντὰ στους προτεστάντες, ἀπὸ τους Ορθοδόξους δηλ. βλέπουν ὅτι ἀπομακρύνονται περισσότερο ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια ἀντὶ νὰ τὴν πλησιάζουν. Ο **καρδινάλιος Ratzinger**, θεωρεῖται ὅτι ἐπαιξε σημαντικό ρόλο, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἀκόμη τῆς **Vatican II**, τῆς ἀνανεωτικῆς συνόδου τοῦ Βατικανού, που δέχθηκε πολλές επικρίσεις ἀπὸ τους ίδιους τους Καθολικούς. Το 1996 ο ἴδιος δημοσίευσε μία σε βάθος αυτο - ἐκθεσὴ του με τίτλο «Το ἄλας τῆς Γῆς» (**Salt of the Earth**), καὶ το

1997 μία αυτοβιογραφία του, που την αποκάλεσε: «Ορόσημα, Αναμνήσεις 1927 – 1997», (**Milestones: Memoirs 1927- 1977**).

Στις αναμνήσεις του, ο πάπας πλέον Βενέδικτος 16^{ος}, υπεραμύνεται της Vatican II, στην οποία συμμετείχε σε ηλικία μόλις 30 χρονών, σαν θεολόγος - σύμβουλος του αρχιεπισκόπου Κολωνίας Frings, που ανήκε στην προοδευτική πτέρυγα. Ο νεαρός τότε Professor Ratzinger, **συντάχθηκε με τους προοδευτικούς θεολόγους** της «Συμμαχίας του Ρήνου». Βλέποντας ότι τα αποτελέσματα για την Καθολική εκκλησία δεν ήταν αυτά που περίμεναν, και η κριτική παραμένει μετά από αρκετές δεκαετίες από τη σύνοδο, αναγνωρίζει μεν το πρόβλημα, αλλά λέει ότι φταίει το γεγονός πως δεν έγιναν κατανοητές πλήρως οι αποφάσεις της συνόδου!

Οι θεολόγοι του Βατικανού προσπαθούν αρκετά χρόνια τώρα να τα βρουν με τους ραβίνους των Εβραίων, για να προκύψει υποτίθεται ένα πνεύμα συμφιλίωσης, στηριζόμενο όμως που; Στην Αλήθεια του Ευαγγελίου που δεν την θέλουν οι Εβραίοι; Ή στο ψέμα των ψευτοαγάπων των διαθρησκειακών διαλόγων; Μάλλον μόνο στο τελευταίο. Αλλά τα κρίσιμα γεγονότα θα έρθουν μετά, για να κοστολογήσουν αυτές τις ψευτοαγάπες και τους εμπνευστές των. Προς το παρόν οι ραβίνοι μόνο τους χριστιανούς βγάζουν φταίχτες. Αυτοί δεν φταίνε σε τίποτα. Οι “χριστιανοί” προκάλεσαν το ολοκαύτωμα και τους διωγμούς των Εβραίων. Αυτοί δεν φταίνε καθόλου για την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, ούτε κάνουν βέβαια διάκριση ανάμεσα σε χριστιανούς κατ’ όνομα μόνο, και Ορθοδόξους χριστιανούς.

Και το χειρότερο είναι ότι δεν μιλάνε για μια επιθυμητή **πολιτική ειρηνική συνύπαρξη**, αλλά για **θρησκευτική προσέγγιση για να υπάρχει ειρήνη**. Η θρησκευτική όμως προσέγγιση, όπως την αντιλαμβάνονται, πρέπει να αναιρέσει βασικά σημεία της διδασκαλίας του Ευαγγελίου και να παραποιήσει την ιστορική αλήθεια για να σταθεί. Λέει πχ ο κορυφαίος ραβίνος **Irving Greenberg** για τον διάλογο Εβραίων – Χριστιανών σε άρθρο του² ότι **«δεν είναι αρκετό (οι χριστιανοί) να σταματήσουν να διδάσκουν για τους Ιουδαίους σαν τους φονευτές του Χριστού»**.

Δηλαδή για να τα “βρουν” οι θεολόγοι με τους ραβίνους, πρέπει να παρακάμψουν την ιστορική Αλήθεια και τους λόγους των Ευαγγελίων και όλων των Πατερικών κειμένων και λειτουργικών βιβλίων της Εκκλησίας, και **αυτό θα είναι μόνο η αρχή!** Δεν θα επεκταθούμε εδώ περισσότερο. Αυτό όμως που ειπώθηκε είναι αρκετό να καταλάβει κάθε ειρηνικά σκεπτόμενος άνθρωπος από τι πνεύμα διακατέχονται ακόμη και οι σπουδαιότεροι των ραβίνων.

Διότι βέβαια η Αλήθεια του ότι εφόνευσαν οι Εβραίοι τον Κύριο Ιησού Χριστό, δεν είναι ρατσιστική και αντισημιτική όπως τη λένε αυτοί, αλλά πνευματική και αποτρεπτική πολλών και μεγάλων κακών. Επειδή αυτή μιλάει, κατά τον εξής περίπου τρόπο, στους Χριστιανούς: **προσέξτε, αν ο τότε εκλεκτός λαός έπραξε τόσα**

---

² «**Jewish-Christian Dialogue: The Next Stage**», υπό Rabbi Irving Greenberg. Πηγή: Greenberg_Pluralism.htm από το Εβραϊκό site www.myjewishlearning.com

ενάντια στη σωτηρία του, ώστε ούτε τον ίδιο τον Σωτήρα να αναγνωρίσει, και να φτάσει να τον παραδώσει στον Πιλάτο για να θανατωθεί, πόσο εύκολα και σεις μπορείτε να χάσετε την αιωνιότητα, αποδοκιμαζόμενοι από τον Λυτρωτή και δίκαιο Κριτή διότι και εσείς πνευματικά τον αρνείσθε προς χάριν εγκοσμίων οφελών, (μάταιης δόξας ή χρημάτων ή ηδονών). Έστω και αν σε αυτά όλα οι επίσημοι διδάσκαλοι του νόμου του Θεού δεν εναντιώνονται, όπως δεν εναντιώθηκαν αλλά αντίθετα παρέσυραν στον δρόμο της απωλείας το λαό τους οι τότε διδάσκαλοι του νόμου Γραμματείς και Φαρισαίοι, οι οποίοι τα έργα τους τα έκαναν «προς το θεαθήναι τοις ανθρώποις».

Αυτό είναι ένα παράδειγμα από το σκεπτικό με το οποίο η Ορθόδοξη Ανατολική και αληθινά Καθολική Εκκλησία ενδιαφέρεται όλα να διατηρούνται μέσα στην Αλήθεια και τίποτα να μην αποσιωπάται από αυτά που αποφέρουν πνευματικό όφελος. Αυτό το πνεύμα υπήρχε και στους πατριάρχες και δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης. Ο ίδιος ο προφητάναξ Δαβίδ έγινε διάσημος για την μετάνοιά του και τον 50^ο ψαλμό (ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου...), που κανείς δεν διανοήθηκε μέχρι τώρα να τον καταργήσει, μήπως και τυχόν προσβάλλεται από αυτόν η δικαιοσύνη και το κύρος του Δαβίδ!

Εμείς οι συνειδητά Ορθόδοξοι Χριστιανοί, αν και σαν άτομα μπορεί να μην είμαστε άξιοι γι' αυτό, είμαστε από πρόνοια του Θεού, φορείς πνευματικότητας που μας έχει κατά αποκάλυψιν δοθεί, και στον πνευματικό Ουρανό σκοπεύει να μας ανεβάσει. Δεν έχουμε γήινες μεσσιανικές βλέψεις, και επομένως δεν έχουμε μίσος εναντίον οποιασδήποτε φυλής, **διότι, θρησκευτικά, δεν έχουμε αντίπαλα γήινα κυριαρχικά συμφέροντα!** Μάλιστα έχουμε ιδιαίτερο λόγο να είμαστε ευμενώς διακείμενοι στον Ιουδαϊκό λαό, διότι αναμένουμε τη μαζική στροφή Εβραίων στον Χριστιανισμό, και γνωρίζουμε ότι αυτό θα δώσει ιδιαίτερη ώθηση στην πνευματικότητα των ανθρώπων της εποχής που θα γίνει. Θα είναι η πρόσληψή τους σαν «ζωή εκ νεκρών»³ στον γηρασμένο από τις αιρέσεις Χριστιανισμό. Ήδη ενεργείται αυτή η διαδικασία με το βάπτισμα πολλών Ρωσικής καταγωγής Εβραίων, αλλά θα ολοκληρωθεί όταν οι αναποφάσιστοι Εβραίοι θα αντιληφθούν κατά τον 3^ο **Παγκόσμιο Πόλεμο** ότι κανείς δεν θα επιζούσε και σε τίποτα δεν θα τους ωφελούσε η πολιτική, οικονομική, και οπλική υπεροχή τους, (άμεση ή έμμεση), αν μια ιδιαίτερη φροντίδα του Θεού δεν τους κάλυπτε, ακριβώς για να σωθεί και από αυτούς ο εκλεκτός λαός. Δεν θα σωθούν όλοι. «**Ου γαρ πάντες οι εξ Ισραήλ, ούτοι Ισραήλ**»⁴ κατά τον Απόστολο Παύλο, ενώ οι περισσότεροι θα δεχθούν αργότερα τον Αντίχριστο.

Το Βατικανό, όμως, βιάζεται να τα βρει όπως - όπως με τους Σιωνιστές. Και οι δύο πλευρές **τα υλικά συμφέροντά τους τα έχουν ανακατέψει με θρησκευτικές δοξασίες.** Το Βατικανό για το σκοπό αυτό σταδιακά μέσα στο πέρασμα 10 περ.

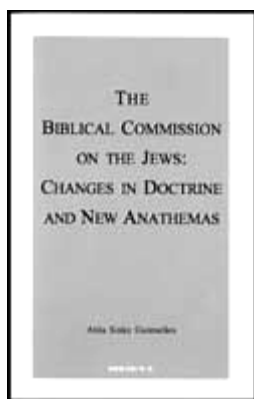
³ Ρωμ. ΙΑ-15. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

⁴ Ρωμ. Θ-6.

αιώνων εφεύρε όλες τις αιρετικές δοξασίες που νομιμοποιούν τις υπερεξουσίες του πάπα, παρόλο που αυτό γίνεται σε βάρος της Χριστιανικής Αληθείας. Οι Σιωνιστές από την άλλη μεριά προσδίδουν μεσσιανικό χαρακτήρα, στο νέο κράτος του Ισραήλ. Οποιος μιλήσει εναντίον τους είναι εχθρός του Θεού...

Στο τέλος η συνεργασία αυτή Βατικανού – Σιωνιστών, θα φέρει στην επιφάνεια, σαν καρπό της ψευδοπνευματικής αυτής κατάστασης, τη δυάδα του ψευδοπροφήτη της Αποκαλύψεως, με τον τελικό Αντίχριστο! Δεν ήρθε εν τούτοις η ώρα της παγκόσμιας εξουσίας τους. **Αυτά όμως που γίνονται τώρα είναι σημαντικά, διότι είναι προεικόνιση όσων θα γίνουν στο τέλος του κόσμου.** Το σημερινό σύστημα θα φάει γερή σφαλιάρα (κατά την έκφραση του γ. Παϊσίου) σύντομα, κατά τον ερχόμενο «γενικό πόλεμο», που όσοι θα τη θυμούνται αργότερα, δεν θα έχουν καμιά όρεξη να ακολουθήσουν τότε τον Αντίχριστο.

Ο Ratzinger έγραψε μία εισαγωγή και υπέγραψε το «The Jewish People and the Holy Scriptures», το κείμενο δηλ. «Ο λαός των Εβραίων και οι Άγιες Γραφές» που δημοσιεύθηκε το 2004 από το «Pontifical Biblical Institute». Οι παραμένοντες πιστοί

στην πριν την 2α Βατικανή Σύνοδο παραδοσιακοί Καθολικοί, που το αναλύουν, όπως πχ το βιβλίο της φωτογραφίας, υπό A. S. Guimarães με τίτλο «THE BIBLICAL COMMISSION ON THE JEWS: CHANGES IN DOCTRINE & NEW ANATHEMAS»⁵, λένε ότι το κείμενο φτάνει στην φοβερή δοξασία ότι ένας μελλοντικός Εβραίος Μεσσίας θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός από τους Καθολικούς, ότι οι Καθολικοί θα πρέπει να μάθουν πώς να διαβάζουν τις βίβλους από τους Εβραίους κλπ. Οπότε: **«τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος»** (Ιωάν. καθολ. επιστ. Α, κεφ. Β-22).

Διαβάζοντας το κείμενο «Ο λαός των Εβραίων και οι Άγιες Γραφές» βλέπουμε ότι ο Ratzinger κινείται με μαεστρία, λέγοντας αταίριαστα, νοηματικά, λόγια που αποτελούν καλοπιάσματα προς τους Εβραίους, χωρίς να φανερώνουν εύκολα, στους μη καλά κατηρητισμένους, τη “θεολογία του”. Δέχεται να παίξει στο παιγνίδι των ραβίνων, που θεωρούν ότι η διδασκαλία του Χριστιανισμού ευθύνεται για πράξεις εναντίον τους, όπως το “θρυλικό” πλέον ολοκαύτωμα κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Έτσι λοιπόν ο Ratzinger λέει: **«Η ερώτηση που τίθεται είναι η ακόλουθη: Τι σχέσεις η Χριστιανική Βίβλος εγκαθιστά μεταξύ Χριστιανών και του λαού των Εβραίων»;**

Υποστηρίζοντας τον τρόπο σκέψης των ραβίνων είναι σαν να αποδέχεται ότι ο Χιτλερικοί ήταν Χριστιανοί, διάβαζαν τη Βίβλο, δεν

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος} στα λευκά, ομιλεί στην συναγωγή της Κολωνίας στις 19-8-2005.

⁵ http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/pcb_documents/rc_con_cfaith_doc_20020212_popoloebraico_en.html

την κατάλαβαν και γι' αυτό έκαναν το ολοκαύτωμα!

Από την αρχή εξετάζει τη Χριστιανική διδασκαλία μέσα από φτιαχτές από τον ίδιο παραπλανητικές ερωτήσεις.

Αν μόνο η Βίβλος κατηύθυνε τους «χριστιανούς» του Χίτλερ, τότε γιατί ο ίδιος ο Χίτλερ ήταν αποκρουφιστής, καθώς και τα SS;

Η ελεύθερη προαίρεση κάθε ατόμου παίζει τον σημαντικότερο μετά Θεόν ρόλο για τη σωτηρία του, αλλά αυτό παρασιωπάται στην ερώτηση. Όπως επίσης και το γεγονός ότι ο Θεός, δεν προσωποληπτεί⁶. Και επειδή ο Θεός δεν προσωποληπτεί, το ίδιο ισχύει και για τις σχέσεις μεταξύ λαών. **Οπότε η Βίβλος είναι αδύνατο να εξετάζεται από διαφορετική σκοπιά, να ψάχνουμε δηλαδή τι προτιμήσεις έχει η Βίβλος στον ένα λαό ή στον άλλο. Ο Ratzinger όμως το κάνει αυτό! Εγκαινιάζει έτσι μια “θεολογία” δικής του έκδοσης η οποία οδηγεί τους ραβίνους (ενώ δεν ξέρουν οι ίδιοι τι πιστεύουν) στην καρδιά της Χριστιανικής Θεολογίας, για να αρχίσουν να κάνουν κουμάντο τι πρέπει να προστεθεί και τι να αφαιρεθεί, με το κοσμικό πνεύμα τους!!** Διότι οι Εβραίοι βέβαια δεν έχουν οι ίδιοι μία πίστη... Δεν υπάρχει τίποτα θεμελιωμένο σ' αυτούς όπως στην θεολογία της Χριστιανική θρησκείας. Σ' αυτούς υπάρχουν διάφορες ομάδες, πιστεύουν τα πιο διαφορετικά πράγματα, αλλά στο τέλος συμφωνούν όλοι στο να λέγονται Εβραίοι με τη θρησκευτική σημασία του όρου...

Η “θεολογία” του Ράτσιγκερ επηρεάζει βέβαια πρωταρχικά και κύρια το δυτικό οικοδόμημα του ήδη εκεί παραστρατημένου Χριστιανισμού, αλλά δια των επιφανειακών θεολόγων μας και ιεραρχών κινδυνεύουν τώρα και οι Ορθόδοξοι. Γι' αυτό πρέπει να επιμείνουμε στην εξέταση σημείων της “θεολογίας” του πάπα Βενέδικτου 16^{ου}, για να αποκτήσουμε αντισώματα. Λέει λοιπόν, και το ότι **«η Χριστιανική Βίβλος συντίθεται κατά το μεγαλύτερο μέρος της από τις Άγιες Γραφές του Εβραϊκού λαού»**. Σαν οι Γραφές να ανήκουν πχ στον Εβραϊκό ή Ελληνικό λαό, μόνο και μόνο επειδή ο λαός αυτός κάποτε τις ευλαβείτο και τις εφύλαττε. Είναι δηλ. σαν να υποδεχόμαστε στην Ιερουσαλήμ το γαϊδουράκι που κάθεται πάνω ο Χριστός, και σ' αυτό να έχουμε στραμμένη την προσοχή μας, και όχι στον ίδιο το Χριστό!

Αν μάλιστα ο λαός που παριστάνει το γαϊδουράκι αποστατήσει και δεν θέλει αυτή τη θέση τι γίνεται; Οι γραφές που κουβάλαγε για παράδειγμα ο Ελληνισμός θα χαθούν αν ο Ελληνισμός δεν στέκεται στο ύψος του; Δεν θα πάρει τη σκυτάλη άλλος λαός, όπως πχ μετά την αποστασία του Βυζαντίου και τα συλλείτουργα στην Κωνσταντινούπολη, πήρε τη σκυτάλη ο Ρωσικός λαός, μετά απ' αυτόν, όταν έπεσε στον κομμουνισμό, πάλι ο Ελληνικός, και έπεται συνέχεια;

«Η Καινή Διαθήκη δεν μπορεί σωστά να κατανοηθεί ξέχωρα από την Παλαιά Διαθήκη, και την Εβραϊκή Παράδοση που την μεταφέρει» λέει πάλι ο Ratzinger.

Να που ο Άννας και ο Καϊάφας μεταφέρουν σε μας με την παράδοση των Εβραίων, την κατανόηση της Καινής Διαθήκης!!! Βλέπεται με ποιο τρόπο σταδιακά, και για τους πολλούς ανεπαίσθητα, **ο Ράτσιγκερ οδηγεί τους ραβίνους να καθίσουν στην καρδιά του Χριστιανισμού, στη θεολογία.** Πρώτα μας μίλησε για ερώτημα που δεν μπορεί να τεθεί, διότι ο Θεός δεν προσωποληπτεί, μετά για άγιες Γραφές του Εβραϊκού λαού σαν να είναι οι Γραφές κατασκευάσμα και ιδιοκτησία των Εβραίων, και ύστερα ότι η Καινή Διαθήκη, επειδή ερμηνεύεται μαζί με την Παλαιά, χρειάζεται τους Εβραίους, στους οποίους είπε ότι ανήκει η Παλαιά Διαθήκη(!), και προσθέτει επί πλέον την ανάγκη για την

⁶ «πρόσωπον Θεός ανθρώπου ου λαμβάνει» Γαλ. Β-6

κατανόησή της μέσω της Εβραϊκής Παράδοσης! Έτσι βέβαια φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι χωρίς Εβραίους ο Χριστιανισμός είναι ακατανόητος ή δεν κατανοείται καλά!!! Επομένως να που οι ραβίνοι θα αρχίσουν με επίσημη άδεια από τον “παραδοσιακό” αρχιδογματολόγο της Καθολικής “Εκκλησίας” να ανακατεύονται στη θεολογία της.

Πως όμως οι ίδιοι οι Εβραίοι αντιλαμβάνονται τη “θεολογία” του Ratzinger, μας λέει άρθρο του Peter Hirschberg, από τη γνωστή εφημερίδα του Ισραήλ **Haaretz**⁷, η οποία την επομένη της εκλογής του πάπα Βενέδικτου 16^{ου}, γράφει και τα εξής: «**Στο** (ίδιο, πιο πάνω αναλυόμενο) κείμενο, ο Ratzinger, επιχειρεί να παρακάμψει την άρνηση των Εβραίων να αποδεχθούν τον Ιησού σαν Μεσσία και την επιμονή του Ιουδαϊσμού στο ότι ο Μεσσίας δεν έχει ακόμη έρθει. **“Συμφώνησε ότι αυτή η θέση είναι επίσης μέρος από το Θείο σχέδιο”**, όπως εξηγεί ο (ραβίνος) Rosen, ο οποίος ηγείται του τμήματος της Αμερικανο - Εβραϊκής Επιτροπής για τις διαθρησκειακές σχέσεις, και (κατά τα λεγόμενα του Ratzinger) **το γεγονός ότι οι Ιουδαίοι δεν αποδέχονται τον Ιησού δεν πρέπει να ιδωθεί σαν μια πράξη ότι δεν δέχονται το Θεό**, αλλά σαν μέρος του σχεδίου του Θεού να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι η ειρήνη και **η σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα δεν έχει ακόμη έρθει**»...(!)

Εμείς σχολιάζουμε ότι σ’ αυτό το σημείο ο τότε καρδινάλιος Ράτσιγκερ και κατόπιν πάπας Βενέδικτος απομακρύνεται από τις θείες Γραφές προς χάριν των Εβραίων, και μάλιστα στο κεντρικότερο σημείο τους, **την σωτηρία των ανθρώπων**. Ο μαρτυρούμενος από το ιερό Ευαγγέλιο, ως πλήρης Πνεύματος Αγίου γηραιός και δίκαιος Συμεών, ομολόγησε, δεχθείς στις αγκάλες του τον Χριστό, «**ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ**». (Λουκά Β 30, -32) Ομολογεί με τον Συμεών όλη η Καινή Διαθήκη, και όλη η Εκκλησία τον **Ιησού Σωτήρα όλων των λαών και δόξα του Ισραήλ**, και δεν αφήνει περιθώρια ούτε για άλλο Σωτήρα, ούτε για άλλην εποχή για να περιμένει τότε σωτηρία το Ισραήλ.

Αλλά και ο Τίμιος Πρόδρομος, γόνος αρχιερατικής οικογένειας και με συγκλονιστική άσκηση, ένεκα της οποίας κανένα θαύμα δεν χρειαζόταν να κάνει για να γίνει σεβαστός στον λαό, (πάντες γαρ είχαν τον Ιωάννην ως προφήτην)⁸, παρέπεμπε τους Ιουδαίους στον βαπτισθέντα από αυτόν Ιησούν. Δεν έλεγε μισόλογα και γριφώδεις διδαχές, σαν τον Ratzinger αλλά: «**ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου**». (Ιω. Α-29) ...«**κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ’ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ’ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ’ αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ. Κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ**». (Ιω Α-33,34)

Ο Απόστολος Παύλος από την υπό περιορισμό κατοικία του στη Ρώμη, όταν βλέπει ότι δεν πείθονται οι Ιουδαίοι να πιστέψουν στον Ιησού και να σωθούν, δεν τους καλοπιάνει, **ούτε τους παραπέμπει σε μελλοντική οικονομία** (θείο σχέδιο), διότι ξέρει πολύ καλά ότι αυτό θα γίνει για άλλα άτομα που θα ζουν σε άλλες εποχές. Αλλά τους λέει: «**καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγον· πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ**

⁷ «New pope seen continuing relations with Israel, Jews»

<http://www.haaretz.com/hasen/pages/ShArt.jhtml?itemNo=567083&contrassID=2&subContrassID=4&sbSubContrassID=0>

⁸ Ματθαίου Κα-26.

εἶπον· ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ... Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται». (Πρ Κη 25-28)

Διότι «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται».⁹ Επομένως δεν θα ωφεληθούν από κάποιο θείο σχέδιο μελλοντικής σωτηρίας οι Εβραῖοι που αρνήθηκαν την πίστη στο Χριστό μέχρι τότε, ὅπως υπονοεῖ ο Ratzinger, **διότι ἤδη θα ἔχουν κατακριθεῖ!** Θα ωφεληθούν κάποιοι ἄλλοι ἴσως, ἀλλὰ ὅσοι πέθαναν ἀμετανόητοι δεν μποροῦν πλέον να μετανοήσουν, διότι στον Ἄδη δεν υπάρχει μετάνοια.

Στο ἴδιο ἀρθρο της Ἰσραηλινῆς εφημερίδας, ο **Israel Singer**, πρόεδρος του Παγκόσμιου Κογκρέσου των Εβραίων (World Jewish Congress) λέει ὅτι «ο Ratzinger ἦταν ὁ ἄνθρωπος που χορήγησε τα θεολογικά στηρίγματα για την ἀπόφαση του πάπα John Paul II, να ανοίξει συνομιλίες με το Ἰσραήλ. **Επέλυσε το πραγματικό πρόβλημα που υπήρχε, το 2.000 χρόνων θεολογικό ζήτημα. Ἦταν ὁ μόνος που εἶχε τα κλειδιά να ανοίξει αὐτό το κλείδωμα.** Στα τελευταία 20 χρόνια ἔχει ἀλλάξει τη δισχιλιετή ἱστορία των σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανοσύνης. Πιστεύω ὅτι θα συνεχίσει...»

Εμεῖς ἐξηγήσαμε προηγουμένως με τι τρικ ἐμφανίζεται να ἔχει τις “θαυματουργικές” αὐτές ικανότητες ο Ratzinger. Το μόνο που πρέπει να ἐπισημάνουμε εἶναι το προαναφερθέν **ξεκλείδωμα**, που φαίνεται να ἀνοίγει τις ἀμπάρες για **μια ἐπερχόμενη παγκόσμια, μασονικού - σιωνιστικού τύπου, γήινη συμμαχία ψευτο - συναδέλφωση και ψευτο-ευδαιμονία.** Ἡ Ἀποκάλυψη μιλάει για ἕνα πρωτοφανές τέτοιο ξεκλείδωμα, ἀλλὰ καθόλου ἐνθαρρυντικά:

«Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου, **καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἔσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος**». (Αποκ. Θ 1-2) Θα πούμε περισσότερα γι’ αὐτό κατόπιν.

Ἀς δούμε και κάποιες ἄλλες

“Θεολογικές” ικανότητες του πάπα Βενέδικτου:

Σαν πρῶην καρδινάλιος **Joseph Ratzinger**, ὁ κατόπιν πάπας Βενέδικτος, ἐξέδωσε το βιβλίο «**Το νόημα της Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος**¹⁰». Σε αὐτό ο **Ratzinger**, στις σελ. 87 και 88, υποστηρίζει ὅτι:

«Δεν υπάρχει κατάλληλη κατηγορία στην Καθολικὴ σκέψη για το φαινόμενο του προτεσταντισμοῦ σήμερα... **Ἡ παλιά κατηγορία της αἰρέσεως δεν ἔχει πλέον καμιά ἀξία...** Ὁ Προτεσταντισμὸς ἔχει κάνει μια σπουδαία συνεισφορά στην ἀντίληψη της Χριστιανικῆς πίστεως, ἐκπληρώνοντας μια θετικὴ υπηρεσία στην ἐξάπλωση του Χριστιανικοῦ μηνύματος και περισσότερο ὅλων, συχνά δίνοντας προβάδισμα σε μια εὐλικρινὴ και βαθειὰ πίστη στο μη Χριστιανό - Καθολικό ἀτομο, του οποίου η **αὐτονόμηση ἀπὸ την Καθολικὴ ἀποδοχὴ δεν ἔχει τίποτα να κάνει με το δογματικό χαρακτηριστικό της αἵρεσης(!)**... Το συμπέρασμα εἶναι ἀναπόφευκτο, τότε: **Ὁ Προτεσταντισμὸς σήμερα εἶναι κάτι διαφορετικό ἀπὸ**

⁹ (Ματ. 1στ-16).

¹⁰ «The Meaning of Christian Brotherhood» ὑπὸ Cardinal Joseph Ratzinger (Ignatius Press)

αίρεση με την παραδοσιακή σημασία, ένα φαινόμενο του οποίου η αληθινή θεολογική τοποθέτηση δεν έχει ακόμη διευκρινισθεί» (!)...

Βλέπεται θεολογία; Αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση στα χρόνια που ζούμε. Ανάλογα με το από πού φυσάει ο άνεμος, θα αποφασίζεται αν ο Προτεσταντισμός είναι αίρεση! **Δηλαδή το να ιδρύεις εκκλησίες που να έχουν ότι πίστη “σου καπνίσει” δεν είναι αίρεση!!!** Άρα μπορεί ο κάθε ένας να ιδρύει “χριστιανικές ομολογίες” **σαν να είναι ο ίδιος Χριστός**, να νομοθετεί ότι δεν χρειάζονται κάποια ή όλα από τα Μυστήρια, ούτε Παράδοση και Αποστολική διαδοχή στον ιερό κλήρο, να επευλογεί διάφορες αμαρτίες, όπως τις σοδομικές, που έχει γίνει της μόδας στους Προτεστάντες, και όμως να μένει αδιευκρίνιστο θεολογικά το θέμα!!! Αυτά για τον «**δεινό θεολόγο**» **Ratzinger**, ο οποίος μάλλον δεν εξελέγη τυχαία πάπας την γενέσιο ημέρα του Προτεσταντισμού (19 Απριλίου 1529), και μερικούς **Ορθοδόξους θαυμαστές του!** **Από το κείμενο αυτό, φαίνεται καθαρά, η αποτυχημένη τελικά, προσπάθεια των προοδευτικών θεολόγων της 2ας Βατικανής Συνόδου να φέρουν μέσα στην παπική εκκλησία τους προτεστάντες.**

Θα εξετάσουμε στη συνέχεια, κάπως συνοπτικά, ένα ακόμη επίσημο “θεολογικό” κείμενο του πάπα Βενεδίκτου 16ου:

Σύμφωνα με μία μελέτη, **ανάλυση υπό A. S. Guimaraes**, στο κείμενο που κυκλοφόρησε στις 31-7-2004, από την «Υπηρεσία Πληροφόρησης του Βατικανού» από το Συμβούλιο των καρδινάλιων για τα Δόγματα της Πίστεως (**Congregation for the Doctrine of the Faith**), με την υπογραφή του καρδ. Ratzinger, και την έγκριση από τον πάπα Ιω. Παύλο ΙΙ, που απεστάλη προς τους επισκόπους της Καθολικής εκκλησίας με τίτλο «**Συνεργασία ανδρών και γυναικών στην Εκκλησία και στον Κόσμο**» περιέχονται πολλές περιέργες τοποθετήσεις του Ratzinger στα θέματα της Πίστεως. Μετά την λήψη του αρχείου του εν λόγω κειμένου από την επίσημη ιστοσελίδα του Βατικανού, προτίμησα να κάνω μία περιληπτική κριτική σε κάποια, αρχικά κυρίως, σημεία του κειμένου, χωρίς μεγάλη αναφορά στην συγκεκριμένη ανάλυση. Χρησιμοποιώ για ευκολία στην αναγνώριση της προέλευσης (συγγραφέως) των πιο κάτω αναγραφόμενων τα αρχικά: **R**= Ratzinger, **περ.R**= ο Ratzinger περιληπτικά, όσο το δυνατόν πιο πιστά, από εμένα, **Λ**=Λεόντιος Μοναχός (ο γράφων), **G**=A. S. Guimaraes (συγγραφέας της αναλύσεως, που έγινε αφορμή της έρευνας).

Λ: Κατ’ αρχάς εκείνο που πρέπει να τονισθεί είναι ότι υπάρχει έλλειψη Πατερικής αναφοράς και επικροτήσεως στις τοποθετήσεις του κειμένου των καρδινάλιων, και μόνο σύγχρονες, κυρίως από τον πάπα John Paul II, αναφορές. Έτσι με την πρώτη ματιά παρατηρείται μια νεωτερίζουσα νοοτροπία στη θεολογική θεμελίωση του κειμένου. Η ανάλυση έχει τον τίτλο «**Ένα Εβραϊκό ερωτικό υπόβαθρο**», διότι φθάνει σ’ αυτό το συμπέρασμα, κάτι που κατά τη γνώμη μου, αν και προσπαθεί να μην το τονίσει ο Ratzinger, δεν το αποφεύγει, αφού **οι αναφορές του, και τα καλοπιάσματά του, στον αυθαιρετούντα πάπα John Paul II, τον αφήνουν έκθετο**, και μάλιστα όχι μόνο σ’ αυτό το σημείο.

περ.R: Ολόκληρο το κείμενο της επιστολής προσπαθεί να απαντήσει στα «**θέματα των γυναικών**» και συγκεκριμένα όπως λέει στις δύο τάσεις:

- **Την πρώτη** που δίνει μεγάλη έμφαση στις συνθήκες της υποταγής της γυναίκας, και ως εκ τούτου εγείρει ανταγωνισμό για την επικράτησή της. Και

• **στη δεύτερη** όπου προκειμένου να αποφευχθεί η κυριαρχία του ενός φύλλου επί του άλλου, οι διαφορές των φύλλων τείνουν να καταργηθούν, θεωρημένες εν μέρει σαν αποτέλεσμα ιστορικών και πολιτιστικών διαφορών. Η απόκρυψη της διαφοράς ή δυαδικότητας των φύλλων έχει επιπτώσεις σε διάφορα επίπεδα.

R: «Αυτή η θεώρηση του ανθρώπινου προσώπου, προτιθέμενη να προσφέρει προσδοκίες για ισότητα των γυναικών **δια της απελευθέρωσης από τη βιολογική νομοτέλεια**, έχει στην πραγματικότητα διαδώσει ιδεολογίες οι οποίες, για παράδειγμα, θέτουν υπό αμφισβήτηση την οικογένεια, στη φυσική της δομή των δύο γονέων μητέρα και πατέρα, και εξισώνουν σχεδόν την ομοφυλοφιλία με την ετεροφυλοφιλία, **σε ένα νέο μοντέλο μιας πολύμορφης σεξουαλικότητας**».

A: Αυτή η αρχική, από την ερώτηση, τοποθέτηση του Ratzinger ανοίγει το δρόμο ώστε η δεύτερη αυτή τάση, να θεωρηθεί σαν αποτέλεσμα μιας «**βιολογικής απελευθέρωσης**» η οποία παλιά δεν ήταν δυνατή, τώρα με τη βοήθεια της επιστήμης (του ΟΗΕ, της ΕΕ, των ΜΜΕ κλπ.) να θεωρείται πλέον και πραγματοποιήσιμη, και σαν πολύ λογική! Το παραδέχεται μάλλον άμεσα και ο ίδιος:

R: «Ενώ οι άμεσες ρίζες, της 2^{ης} τάσης ευρίσκονται σε συνάφεια με την απήχηση των ρόλων των γυναικών, **το βαθύτερό της κίνητρο πρέπει να ιδωθεί στην ανθρώπινη προσπάθεια να απελευθερωθεί από τα βιολογικά της όρια**»

A: Έτσι πριν να αρχίσει κανείς να εξετάζει τι απάντηση δίνεται σ' αυτή την ερώτηση με τις δύο προαναφερθείσες τάσεις, φθάνει στο συμπέρασμα ότι προβληματιζόμαστε πάνω σε ένα τεχνητό ερώτημα, που αφήνει μόνο τρύπες διείσδυσης αλμυρών μελλοντικών ερωταπαντήσεων, και δογματικών καταποντισμών, στο ήδη τρύπιο από τις προηγούμενες αιρέσεις σκάφος της παπικής εκκλησίας. Γιατί εξ άλλου να ευτρεπίζεται τόσο η δεύτερη τάση που όπως λέει ο ίδιος οδηγεί σε σεξουαλική πολυμορφία; Δηλ. αυτοί οι ταλαίπωροι ομοφυλόφιλοι ή ποικιλο-φυλόφιλοι γιατί δεν λαμβάνονται σαν άνθρωποι έχοντες πάθος, αλλά μοιάζουν σαν ερευνητές των δογμάτων που δεν τα κατάλαβαν καλά και παρεξέκλιναν, πλην όμως (με τη βοήθεια της επιστήμης, ακόμη και της θεολογικής τύπου Ράτσιγκερ, κλπ) μπορεί και να δικαιωθούν στο τέλος; Η ανάλυση τώρα (υπό Α. S. Guimaraes), λέει για την επιστολή:

G: «... Συνάμα με την λανθασμένη φιλοσοφική προσέγγιση, το έγγραφο επίσης παρουσιάζει μια προσοδευτικίζουσα ερμηνεία της Δημιουργίας και της Βίβλου: Ο Αδάμ και ο Άνθρωπος στη Γένεση δεν μπορούν να αναφέρονται σε ένα άτομο του ανδρικού φύλλου, αλλά στο γένος που εξαρτάται από τη σχέση άρρενος – θήλεος. Μόνο σε αυτή τη σχέση θα μπορούσε ο άνθρωπος να είναι εικόνα και ομοίωση του Θεού. **Η ένωση ανδρός και γυναικός περιλαμβάνει την σεξουαλική πράξη, η οποία θα μπορούσε να είναι η φυσική έκφραση της ομοίωσης στο Θεό**».

A: Εδώ η ανάλυση παίρνει στοιχεία από διάφορα σημεία για να φθάσει στα συμπεράσματά της. Το πρωτότυπο κείμενο της επιστολής, αναφέρεται πρώτα στα δημιουργικά προστάγματα του Θεού.

R: - «καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». (Γεν. 1.26) Και κατόπιν: «καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». (Γεν. 1.27) Από

την ακρότατη αρχή λοιπόν, η ανθρωπότης περιγράφεται σαν αρθρωμένη στην σχέση άρρενος - θήλεος. Αυτή είναι η ανθρωπότης, με **διαφοροποιημένα φύλλα**, η οποία σαφέστατα διακηρύσσεται **“η εικόνα του Θεού”**. -

Α: Στο κείμενο που προηγήθηκε, ο Ratzinger ρίχνει το βάρος στη διαφορά των φύλλων για να στήσει το επόμενο οικοδόμημά του, γιατί νομίζει ότι η διαφορά των φύλλων είναι το βασικό, ενώ το πρόσταγμα του Θεού αναφέρεται ευθύς εξ αρχής, εκτός από τον άνδρα, και στη γυναίκα **για να τιμήσει εξ ίσου τη γυναίκα με τον άνδρα, και όχι τη διαφορά της γυναίκας από τον άνδρα!** Διότι τότε οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η διαφορά είναι τόσο σημαντική που χωρίς αυτή δεν νοείται “η εικόνα του Θεού”. «Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ ἡ γυνὴ ἔχει τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ γεγενῆσθαι ὡς καὶ ὁ ἀνὴρ ὁμοίως. ὁμότιμοι αἱ φύσεις, ἴσαι αἱ ἄρεται, ἄθλα ἴσα, ἢ καταδίκη ὁμοία. μὴ λεγέτω· ἀσθενής εἰμι. ἢ ἀσθένεια σαρκός, ἐν ψυχῇ τὸ δυνατὸν ἔστιν». (Αγ. Γρηγ. Νύσσης, ομιλία α', περί της του ανθρώπου γενέσεως και εις το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν).

Εφ' όσον όμως το «κατ' εικόνα» κατά τους Πατέρες δεν αναφέρεται στο φύλλο, διότι όπως είδαμε και ο άνδρας και η γυναίκα το έχουν κατά το ανωτέρω εδάφιο του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, επομένως ούτε στις σωματικές διαφορές αναφέρεται, τότε προφανώς ο Ratzinger χαράσσει δικό του δρόμο απομακρυνόμενος από την Αλήθεια, και **επιμένοντας στη σπουδαιότητα της διαφοράς :**

R: «Το δεύτερο δημιουργικό πρόσταγμα (Γεν. 2.4-2.25) επιβεβαιώνει με ένα οριστικό τρόπο **τη σπουδαιότητα της διαφοράς των φύλλων**. Πλασμένος από το Θεό και τοποθετημένος στον παράδεισο, ο οποίος έγινε για να τον καλλιεργεί, **ο άνθρωπος ο οποίος ονομάζεται με τη γενική έκφραση Αδάμ**, δοκίμασε **μοναξιά**, την οποία η παρουσία των ζώων δεν μπορούσε να υπερνικήσει».

Α: Εδώ βλέπουμε ότι ο Αδάμ είναι «γενική έκφραση», ίσως δηλ. να εννοεί ότι στον Παράδεισο υπήρχε μεγάλο τσούρμο αρσενικών αλλά αισθάνονταν μοναξιά! Επίσης θεωρεί ότι η φύση του Αδάμ ήταν από τον παράδεισο ακόμη **παθητή**, αφού δοκιμάσθηκε όπως λέει από το **πάθος της μοναξιάς**. Και δεύτερον υποβιβάζει τη μεθοδική τελειότητα με την οποία δημιούργησε ο Θεός τον κόσμο σε επίπεδο σημερινού κυβερνήτη, που αν δεν σκοντάψει σε κάποιο πρόβλημα, δεν μπορεί να λάβει απόφαση για να το επιλύσει! Η αλήθεια εδώ είναι ότι ο Θεός απεφάσισε **πριν να υπάρξει πρόβλημα**. Η απόφαση του Θεού για την δημιουργία γυναικός υπήρξε ευθύς εξ αρχής, και γιαυτό ειπώθηκε: «καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». (Γεν. 1.27) Αλλά ο Ratzinger δεν το αντιλαμβάνεται διότι “κόλλησε” στις σωματικές διαφορές. Επίσης κατόπιν, πριν την πλάση της Εύας, όταν ο Θεός τοποθετεί τον Αδάμ στον Παράδεισο δίνει τις εντολές στον πληθυντικό (ου φάγεσθε, κλπ), έχοντας προαποφασίσει το πλάσιμο της Εύας:

«¹⁵ Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. ¹⁶ καὶ ἐνετείλατο

Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ φαγῆ, ¹⁷ ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ· ἢ δ’ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ¹⁸ Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ’ αὐτόν». (Γεν. 2.15 - 2.18).

Δεν λέει λοιπὸν ἡ Βίβλος, ὅτι ἐπασχε ἀπὸ μοναξιά ο Ἀδὰμ, ἀλλὰ ὅτι **δεν εἶναι καλὸ ο ἄνθρωπος να εἶναι μόνος**, που εἶναι μία γενικὴ, πνευματικὴ ἀρχή, με ἰσχύ ἀκόμη και σε μη εμπαθεῖς ἀνθρώπους, ὅπως τότε που **ο Ἀδὰμ ζούσε ἀπαθῶς στον Παράδεισο της τρυφῆς**. Καὶ αὐτὴ τὴν ἀρχὴ τὴν ἐνστερνίζονται οἱ ἅγιοι Πατέρες και τὴ θεωροῦν χρήσιμη στη μεταπτωτικὴ ἐποχὴ, ἀκόμη και για τους Ἁγίους ἀσκητὲς (Ουαί το ἐνί). Ἀλλὰ και οἱ Ἀπόστολοι ἀπεστέλλοντο δύο – δύο. Ὅχι γιατί αἰσθανόντουσαν μοναξιά, οὔτε βέβαια φρόντιζαν ἡ δυάδα να ἀποτελεῖται ἀπὸ διαφορετικὰ φύλλα!

Κατὰ τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο το Μεγάλο ἡ ἀναφορὰ το Θεοῦ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς σε ἀρσεν και θήλυ, γίνεται και για ἓνα ἄλλο λόγο, ὅτι προσδιορίζει **το πρόσωπο** ὄχι μόνο σαν ψυχὴ ἢ μόνο σαν σῶμα, ἀλλὰ σαν ἐνὼση των δύο: «καὶ ἄρσεν και θήλυ προσαγορεύεται κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς σαρκὸς, ἵνα δείξη τὴν ψυχὴν και τὸ σῶμα μέρη ἐνὸς προσώπου, οὐ δύο». (Ἀγ. Ἀθανασίου, περὶ το κατὰ τὸν κοινὸν ἄνθρωπον υποδείγματος, ομιλίαι διάφορες τόμ. 26). Ὅμως οἱ Βατικάνιοι ἐπιμένουν στις «διαφορὲς» και τὴν ἀξιοποίησή τους!

R: Ἡ ζωτικὴ διαφορὰ εἶναι προσανατολισμένη προς ἐνὼση και βιώθηκε ἐν εἰρήνῃ, **ἐκφρασμένη ἀπὸ τὴ γυμνότητά τους**: «καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ και ἡ γυνὴ αὐτοῦ, και οὐκ ἦσχύνοντο Γεν. 1.25». Κατ’ αὐτόν τὸν τρόπο, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα σημαδεμένο με τὸ σημεῖο τῆς ἀρρενωπότητος ἢ τῆς θηλυκότητος, «περιλαμβάνει εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν γαμήλια ἰδιότητα, δηλ., τὴν **ικανότητα να ἐκφράζει ἀγάπη** στην οποία τὸ πρόσωπο γίνεται ἓνα δῶρο και -δια μέσου αὐτοῦ το δῶρου- ἐκπληρώνει τὸ νόημα τῆς ζωῆς και τῆς ὑπαρξῆς τοῦ (πάπας Ἰω. Π. II)». Συνεχίζοντας τα ἐρμηνευτικὰ το σχόλια πάνω σ’ αὐτὰ τα ρητὰ τῆς Γενέσεως, ὁ ἅγιος Πατέρας (πάπας Ἰω. Π. II) γράφει: «Μέσα σ’ αὐτὴν τὴν ἰδιαιτερότητα, τὸ σῶμα εἶναι ἡ ἐκφραση τοῦ πνεύματος, και καλεῖται στο μυστήριο τῆς δημιουργίας, να ὑπάρχει στην συνένωση των προσώπων ἐν τῇ εἰκόνῃ τοῦ Θεοῦ (in the communion of persons in the image of God) (πάπας Ἰω. Π. II)»

A: Χωρὶς να προχωρήσουμε σε ἄλλη ἀνάλυση, τὸ πρῶτο πράγμα που παρατηροῦμε εἶναι ἡ παντελὴς ἔλλειψη πνευματικῶν βάθους στα γραφόμενα τοῦ Ratzinger, και ἰδιαίτερος τοῦ **πάπα Ἰω. Παύλου τοῦ II**, τὸν ὁποῖο ἐπικαλεῖται. Ὅλα εἶναι σχετικὰ με τα ἐξωτερικὰ φυσικὰ χαρακτηριστικὰ των σωμάτων των δύο φύλλων. Πῶς θεολογία μπορεῖ να σταθεῖ πάνω σ’ αὐτὰ; Ἡ ἀναφορὰ στην γυμνότητα και στην **“γαμήλια ἰδιότητα”** που προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀρρενωπότητα και θηλυκότητα των σωμάτων, δεν ἀφήνει περιθώριο ἡ ἐνὼση ἡ ὁποῖα «ἐκφράζει ἀγάπη», να εἶναι κάτι ἄλλο ἀπὸ σαρκικὴ ἢ ὅπως συνηθίζεται να λέγεται, **σεξουαλικὴ ἐνὼση**. Καὶ δυστυχῶς ἡ ἀναφορὰ εἶναι ἐντελῶς περιοριστικὴ, σε σημεῖο που δεν ἐπιτρέπει να ὑπάρχει και ἀπαθῆς (ἡ μόνη που ἔχει αἰώνια ἀξία),

πνευματική αγάπη! Στο τέλος σαν αποκορύφωμα μπερδεύει αυτή τη σχέση με την εικόνα του Θεού, διότι ομιλεί για συνένωση που επιτελείται «έν τῇ εἰκόνει τοῦ Θεοῦ» Δηλ. η σεξουαλική ένωση επιτελείται μέσα στην εικόνα του Θεού, άρα η εικόνα του Θεού έχει ζωώδη (εμπαθή) και ενστικτώδη (μη λογικό) χαρακτήρα! Αυτό αποκαλύπτει μια τρομακτική Αλήθεια: **Για τους δύο τελευταίους πάπες η εικόνα του Θεού έχει ξεπέσει στο εμπαθές πεδίο όπως και οι ίδιοι, και η «θεολογία» τους.** Ευτυχώς πάντως που διευκρινίζεται ότι η ένωση των διαφορετικών σωμάτων **«βιώθηκε εν ειρήνι»**, δηλ. δεν έγινε και βιασμός! Ας δούμε κάτι ακόμη από τα λεγόμενα του Ratzinger.

R: «Επί πλέον, η σπουδαιότητα και το νόημα της διαφοράς των φύλλων, σαν πραγματικότητα βαθιά εγγεγραμμένη μέσα στον άνδρα και τη γυναίκα, πρέπει να προσεχθεί. **“Η διαφορά των φύλλων χαρακτηρίζει άνδρα και γυναίκα όχι μόνο στο φυσικό επίπεδο, αλλά επίσης στο ψυχολογικό και πνευματικό, αφήνοντας το σημάδι της σε κάθε έκφρασή τους”** (αναφορά σε προηγούμενο κείμενο, 1983, των καρδινάλιων). Δεν μπορεί να περιορισθεί σε ένα σκέτο και επουσιώδες βιολογικό γεγονός, αλλά μάλλον “είναι ένα θεμελιώδες συστατικό της προσωπικότητας, μία από τις καταστάσεις ύπαρξης, εκδήλωσης, επικοινωνίας με άλλους, αισθήματος, έκφρασης και βίωσης ανθρώπινης αγάπης”. **Αυτή η ικανότητα σε αγάπη - κατόπτρισμα και εικόνα του Θεού που είναι Αγάπη - είναι φανερωμένη στον γαμήλιο χαρακτήρα του σώματος**, στον οποίο η αρρενωπότητα ή η θηλυκότητα είναι εκφρασμένη».

A: Για άλλη μια φορά τονίζεται και προβάλλεται η **σωματική διαφορά των φύλλων**, «σαν θεμελιώδες συστατικό της προσωπικότητας» (!), που εκφράζει αγάπη (επομένως σεξουαλική), και αυτού του είδους η σαρκική “αγάπη” οφείλεται στην εικόνα του Θεού (!), άρα ο Θεός εδώ δείχνεται **εμπαθής, όπως και η εικόνα του**, ενώ ο «γαμήλιος χαρακτήρας του σώματος» αφ’ ενός προσδιορίζει τον γάμο σαν μια σαρκική ένωση, άρα το συγκεκριμένο Μυστήριο της Εκκλησίας ή δεν χρειάζεται ή πρέπει να επεκταθεί και στα ζώα (αφού και αυτά έχουν σωματικές διαφορές!), ενώ αφετέρου δεν μπορεί να προσφέρει διάκριση ανάμεσα σε γάμο και πορνεία, διότι και στα δύο αυτά υπάρχουν τα ίδια σωματικά χαρακτηριστικά!

Και εδώ λοιπόν όλα είναι υλικά, εμπαθή και γήϊνα: η αγάπη είναι μόνο σεξουαλική, διότι δεν αναφέρεται τίποτε άλλο, η προσωπικότητα έχει θεμελιώδες συστατικό τη σεξουαλικότητα, άρα δεν στηρίζεται στις δυνάμεις της ψυχής -που να τις βρουν ο Ratzinger και ο John Paul II,- ο «γαμήλιος χαρακτήρας» είναι μόνο η σεξουαλικότητα, και η σεξουαλική ένωση διακηρύσσεται σαν «αγάπη» και σαν εικόνα του Θεού που είναι «Αγάπη», επομένως βλάσφημα θεωρείται ο Θεός σαν εμπαθής. Αυτό το παρατηρεί χτυπητά και η ανάλυση υπό A. S. Guimaraes, από την επισκόπηση όλου του κειμένου.

G: «...Ο Ratzinger υποστηρίζει ότι ο συμβολισμός των φύλλων “αγγίζει την ίδια τη φύση της σχέσεως που ο Θεός εγκαθιστά με τους ανθρώπους του”. Τι σημαίνει αυτό; Θα μπορούσε να υπάρξει μια οντολογική – πνευματική σεξουαλική σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων; (Η ανάλυση συνεχίζει), έτσι φαίνεται. Ωστε μαζί με αυτό το στοιχείο, βρισκόμαστε πολύ κοντά στις **Εβραϊκές θεωρίες της Καμπάλα**, σύμφωνα με την οποία, ο Θεός των καμπαλιστών Εβραίων, πρέπει να δημιουργήσει τα πάντα με σεξουαλικές πράξεις, και πρέπει να συντηρεί τα πάντα και τον καθένα με αυτό τον τρόπο...»

A: Πράγματι όλα μοιάζουν τόσο γήινα (και δαιμονικά), όπως ακριβώς συμβαίνει στη βλάσφημη και εμπαθή Καμπάλα (**Kaballah**) των **Σιωνιστών Εβραίων**. Έτσι ξαφνικά αντιλαμβανόμαστε τον κρίκο ανάμεσα στον πάπα Ιω. Παύλο ΙΙ, τον τότε καρδινάλιο Ratzinger, και τους Σιωνιστές Εβραίους: **Τη Καμπάλα!** Και βέβαια στο πρακτικό πεδίο της καθημερινής ζωής ο συνδετήριος κρίκος είναι τα συμφέροντα (πολιτικό – οικονομικά) Βατικανού – Σιωνιστών. Αλλά στο θεωρητικό πεδίο είναι η Καμπάλα. Το εγχειρίδιο όχι μόνο των Σιωνιστών αλλά και των θεοσοφιστών, όπως της **Μπλαβάτσκι!**

Ο τίτλος επομένως, «**Ένα Εβραϊκό ερωτικό υπόβαθρο**» στην ανάλυση υπό A. S. Guimaraes, φαίνεται να ταιριάζει σαν χαρακτηρισμός του κειμένου. Νομίζω ότι είναι αρκετά αυτά για να αντιληφθεί κανείς **την πολύ καλά μεθοδευμένη παραπλάνηση των καθολικών από τους «παραδοσιακούς» πνευματικούς ηγέτες των.**

Η περίεργη προσέγγιση του πάπα Ιω. Παύλου ΙΙ, στον Εβραϊσμό διακηρύσσεται σαν κατόρθωμα από το Βατικανό, το οποίο από τον επίσημο διαδικτυακό του τόπο, παρέχει αρκετές πληροφορίες για το πόσο φιλοεβραίος ήταν ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ. Σε άρθρο του [Gian Franco Svidercoschi](#) με τίτλο «Οι εβραϊκές “ρίζες” του Κάρολ Βοϊτύλα» (THE JEWISH "ROOTS" OF KAROL WOJTYLA):

1. Εκφράζεται θαυμασμός διότι ο πάπας αυτός ήταν **ο πρώτος που πήγε σε Συναγωγή μέσα σε 2.000 χρόνια.** Σύμφωνα με το συγγραφέα,
2. «Πιο πάνω από όλα, είναι ότι αυτός είναι ο Πάπας που έκανε τα περισσότερα για τον “εξαγνισμό” της Καθολικής διδασκαλίας ως προς τον Ιουδαϊσμό και τους Εβραίους». Και:
3. Φρονούσε ότι ο Θεός που πίστευαν οι Εβραίοι ήταν ο ίδιος με των Χριστιανών, όπως λέει σε σχέση με το τι επικρατούσε στο Wadowice, την πόλη που γεννήθηκε και έζησε μέχρι τα 18 του χρόνια, στην οποία έμεναν 10.000 άτομα, εκ των οποίων 3.000 Εβραίοι: «Και οι δύο θρησκευτικές ομάδες, Καθολικοί και Εβραίοι, ήταν ενωμένοι, πιστεύω, από την γνώση ότι **προσεύχονται στον ίδιο Θεό**».

Σύμφωνα εξ’ άλλου με το καθολικό περιοδικό «Ναι ναι. όχι όχι», τεύχος [No 59](#) Αυγούστου 2004, το οποίο ευρίσκεται και στο διαδίκτυο, με τίτλο: «**Η νέα θεολογία καταστρέφει το δόγμα της προπατορικής αμαρτίας**», ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ από την πρώτη του εγκύκλιο «**Redemptor Hominis**» (1979), άλλαξε τη διδασκαλία της

καθολικής εκκλησίας : **πάπας John Paul II**: «Δια της ενσαρκώσεώς Του, ο Υιός του Θεού, με ένα βέβαιο τρόπο **ένωσε τον εαυτό Του με κάθε άνθρωπο** (η έμφαση υπάρχει στο πρωτότυπο)... Ασχολούμαστε με "κάθε" άνθρωπο, διότι ο κάθε ένας συμπεριλαμβάνεται στο μυστήριο της Απολυτρώσεως και με κάθε ένα ο Χριστός έχει ενώσει τον Εαυτό Του για πάντα, δι' αυτού του μυστηρίου. Κάθε άνθρωπος έρχεται στον κόσμο αφού κηθεί στην κοιλιά της μητέρας του, και αφού γεννηθεί από τη μητέρα του, και ακριβώς εξ αιτίας του μυστηρίου της Απολυτρώσεως εμπιστεύεται στη φροντίδα της Εκκλησίας. Η φροντίδα της είναι για τον όλο άνθρωπο και εστιάζεται σ' Αυτόν σε ένα συνολικό ειδικό χαρακτήρα. Το αντικείμενο της φροντίδος της είναι ο άνθρωπος στην μοναδική του ανεπανάληπτη ανθρώπινη πραγματικότητα, η οποία διαφυλάττει άθικτη την εικόνα και ομοίωση Αυτού του Θεού».

Α: Εδώ παρατηρούμε την αλλοίωση της Χριστιανικής διδασκαλίας μόνο και μόνο για να ανοιχθεί και θεωρητικά ο δρόμος της **Πανθησκείας**. Η Εκκλησία φροντίζει **κάθε** άνθρωπο και έτσι διαφυλάττει άθικτη την εικόνα και ομοίωση του Θεού! **Ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ, θεωρεί ότι το κατ' εικόνα «φυλάσσεται» άρα δεν υπέστη φθορά, και επομένως δεν χρειάζεται βάπτισμα, και έτσι αρκεί να γεννηθεί κάποιος μετά Χριστόν, οπότε το μυστήριο της Απολυτρώσεως όπως λέει ενεργεί επάνω του και του φυλάττει άθικτο το κατ' εικόνα!**

Είδατε παραδοσιακότητα; Τα ΜΜΕ, καθόλου τυχαία, βομβάρδισαν για αρκετό διάστημα, τον κόσμο με την «παραδοσιακότητα» αυτού του πάπα, ως και του διαδόχου του! **Ο Κρόνος (χρόνος καλύτερα) έχει γεράσει, και για να γεννηθεί ο Δίας της Πανθησκείας πρέπει οι Κούρητες (τα ΜΜΕ) να χορεύουν εκκωφαντικά πεντοζάλι, και, όπως το λέει η ίδια η λέξη, να ζαλίσουν τις πέντε αισθήσεις ή καλύτερα τους ανθρώπους των πέντε αισθήσεων (που δεν έχουν νου που να καταλαβαίνει) για να μην αντιληφθούν τι γίνεται στην πραγματικότητα!** Συνεχίζουμε όμως.

Πέραν αυτού η αναφορά του πάπα στο «καθ' ομοίωσιν» φανερώνει πως αγνοεί ότι αυτό αναφέρεται στο γίνεσθαι και δεν ταιριάζει η αναφορά του μαζί με το «κατ' εικόνα» του Θεού στο παραπάνω χωρίο, εκτός και εάν υπονοεί ότι ο «κάθε» άνθρωπος φυλάσσεται **αναμάρτητος** αρκεί να γεννήθηκε μετά Χριστόν!!! (Διότι αν δια το καθ' ομοίωσιν δεχθούμε αυτά που λένε οι Πατέρες, ότι αναφέρεται στην αρετή και στην πρόοδο του ατόμου σε σχέση με αυτή, τότε όταν αυτό φυλάσσεται από μόνο του, διότι μετά Χριστόν λειτουργεί το μυστήριο της Απολυτρώσεως(!), άρα ο άνθρωπος διατηρείται από εκεί και πέρα, **τουλάχιστον αναμάρτητος!**)

Επίσης αν η Απολύτρωση γίνεται αυτόματα, και όχι όπως διδάσκουν οι Πατέρες σαν συνεργασία Χάριτος και προσωπικής θελήσεως του ανθρώπου, τότε δεν αναγνωρίζομε στον άνθρωπο κανένα χαρακτηριστικό ανώτερο, από αυτά των ζώων! Τότε και αν ακόμη δεν θεχθούμε ότι τα ζώα σώζονται και αυτά, όμως στη διδασκαλία αυτή, η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου στις επιλογές για τη Σωτηρία του δεν λαμβάνεται καθόλου υπ' όψιν, σαν να απευθύνεται σε όντα που δεν είναι

λογικά! Διότι τα λογικά όντα από μόνα τους αποφασίζουν όταν μπροστά τους εμφανισθεί κάποιο δίλημμα, ενώ σύμφωνα με τον πάπα όλα γίνονται αυτόματα μετά την επί της Γης παρουσία του Λυτρωτού. Οπότε ο άνθρωπος πλέον δεν χρειάζεται να αποδεχθεί ή όχι την δωρεάν προσφερόμενη απολύτρωση, αυτή του δόθηκε θέλοντας και μη. Επομένως οι βαπτισμένοι και οι αβάπτιστοι είναι το ίδιο! Τα Μυστήρια της Εκκλησίας καταργούνται με ελάχιστα μόνο λόγια που ειπώθηκαν από τους "αλάθητους" τελευταίους πάπες... Οι θεωρίες των αντιχρίστων παπών σκοπεύουν στο να οδηγήσουν τους οπαδούς τους, στο να γίνουν οπαδοί της Πανθηρησκείας, ενταγμένοι σαν αγέλη ζώων στη Νέα Τάξη πραγμάτων, στην **Βατικανο-Σιωνιστική ηγεμονία**.

Το περιοδικό από τη μεριά του παρατηρεί: Μετά 19 αιώνες Καθολικής θεολογίας, η «**Νέα Θεολογία**» του πάπα John Paul II έχει κάνει μεταβολή και έχει στην πράξη ευθυγραμμισθεί με τους Εβραίους, χωρίς κανένα ενδοιασμό για τις επιπτώσεις... (Διότι ως γνωστόν οι Εβραίοι δεν παραδέχονται συνέπειες από την προπατορική αμαρτία στην μετά τους πρωτοπλάστους ανθρωπότητα, που θα πρέπει να εξαλειφθούν δια του Βαπτίσματος. -ΛΜΔ)

Πηγή: (http://www.sspaxasia.com/Documents/SiSiNoNo/2004_August/New_Theology_Sin.htm#10B#10B)

Ιστορικός αποδεικνύει ότι ο πάπας I. Παύλος II ήταν Εβραίος.

Σύμφωνα με τον **Yaakov Wise** ιστορικό από το **Manchester** ειδικευμένο σε θέματα Εβραίο-ορθόδοξης ιστορίας και φιλοσοφίας, ο πάπας **Ιω. Παύλος II (Κάρολος Βοϊτύλα)** ήταν Εβραίος! Δέχεται ότι ο πατέρας του πάπα ήταν Πολωνός Καθολικός, αλλά φρονεί ότι η μητέρα του **Emilia Kaczorowski** – Emily Katz στα Αγγλικά – ήταν Εβραία και ότι ήταν θυγατέρα του **Feliks Kaczowski**, ενός επιχειρηματία από το Biala-Bielsko στην Πολωνία. Το **Katz** είναι ένα σύνηθες επώνυμο μεταξύ των Ανατολικο - Ευρωπαϊκών Εβραϊκών οικογενειών.

Η μητέρα της **Emilia**, η γιαγιά του πάπα, ήταν η **Maria Anna Scholz**. Scholz, ή Schulze, είναι επίσης ένα σύνηθες επώνυμο μεταξύ Εβραίων, όπως είναι και το **Rybicka**, ή **Ryback**, το οποίο είναι το επώνυμο της προ-γιαγιάς του πάπα, **Zuzanna**. Η μητέρα του Feliks ήταν η **Urszula Maklinowska**. Όλα αυτά τα ονόματα βρίσκονται στους τάφους του παλαιού Εβραϊκού κοιμητηρίου της Biala. Σύμφωνα με τον ιστορικό, η Εβραϊκή καταγωγή του υπεχρέωσε τον Κάρολο Βοϊτύλα, να κρύβεται όταν μπήκαν οι Ναζί στην Πολωνία...

(The Pope was Jewish says historian. [Manchester Metronews](#), 12 Νοεμ 2005)

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είδε τον Σατανά ως **αστραπή εκ του Ουρανού πεσόντα**. Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος βλέπει (Αποκ. κεφ.9-1) «**ἀστέρα** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν», δια τον οποίον ο αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (βλ. σε άλλη θέση του Επιτόμου) στηριζόμενος στα λόγια του συγχρόνου ομολογητού π. **Ιουστίνου Πόποβιτς** διευκρινίζει ότι είναι ο πάπας της Ρώμης, ο οποίος πεσμένος πλέον στη γη λαμβάνει τα κλειδιά όχι της Βασιλείας, όπως ο απόστολος Πέτρος, **ἀλλά της Αβύσσου**: «καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου». Δηλαδή ελευθέρωσε τα πονηρά πνεύματα (δαιμόνια), τα οποία

προκάλεσαν γενική συσκότιση, αποκρύπτοντας τον Ήλιο - Χριστό και την υγεία διδασκαλία Του, (που γίνεται δια του λόγου, μέσω του αέρα) :

«9-2 και ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

9-3 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες (δηλ. ακραίες δαιμονικές δράσεις) εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς»· **ἀλλὰ ὁμως δεν είχαν ἐξουσία οὔτε στη Φύση, οὔτε στους ἀληθινὰ πιστοὺς :**

«9-4 καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν». Στους ἔχοντες **το σφράγισμα του ἁγίου μύρου** ἐπὶ των μετώπων των πιστοὺς, διατηρημένο με νήψη, μετάνοια, και αρετές, δεν ἔχει ἐπίδραση η συσκότιση που προκαλεῖται ἀπὸ τις αιρέσεις, με την αλλοιωμένη περὶ Χριστοῦ διδασκαλία τους...

Λίγα ἐπεξηγηματικά ἀπὸ τους Πατέρες, και πρῶτα ἀπὸ τον Ἅγιο Επιφάνιο Κύπρου:

«...Καὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ἀδὰμ τῇ ἕκτη ἡμέρᾳ πλασθεὶς ἀπὸ γῆς καὶ λαβὼν τὸ ἐμφύσημα ἐζωογονήθη (οὐ γὰρ, ὡς τινες οἴονται, ἀπὸ πέμπτης ἤρξατο καὶ τῇ ἕκτη ἐτελειώθη· ἔσφαλται γὰρ ἢ τῶν λεγόντων τοῦτο διάνοια), ἀπλοῦς τε ἦν καὶ ἄκακος, οὐκ ὄνομά τι κεκτημένος ἕτερον, οὐ δόξης, οὐ γνώμης, οὐ βίου διακρίσεως ἐπίκλησιν κεκτημένος, ἀλλ' ἢ Ἀδὰμ μόνον κληθεὶς, τὸ ἐρμηνευόμενον ἄνθρωπος. Τούτῳ πλάττεται ἐξ αὐτοῦ γυνὴ ὁμοία αὐτῷ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐμφυσήματος. Παῖδες δὲ γεννῶνται τούτῳ ἄρρενές τε καὶ θήλειαι. καὶ βιώσας ἔτη ἑννεακόσια τριάκοντα τὸ χρεῶν ἀπέδωκε. Τούτου παῖς Σήθ, υἱὸς δὲ τούτου Ἐνῶς, καὶ κατὰ διαδοχὴν Καινάν, Μαλελεήλ, Ἰάρεδ...» (πρὸς τοὺς περὶ Ἀκάκιον καὶ Παῦλον πρεσβυτέρους ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, κατὰ αἰρέσεων).

Επομένως ο Αδάμ πλάσθηκε την 6^η ημέρα, **ὄχι ἐξελεκτικά, ἀλλὰ Δημιουργικά**, μετὰ πλάττεται ἐξ' αὐτοῦ γυναίκα, δια της οποίας τεκνοποιεῖ τα συγκεκριμένα με το ὄνομά τους παιδιά που αναφέρει η Γένεση. Και για ὅποιον ἀμφιβάλλει μήπως και πάλι ὅλα αὐτά εἶναι ἀλληγορικά, ο ἅγιος Επιφάνιος, σαφέστατα διευκρινίζει, ὅτι ο Αδάμ **δεν ἐκλαμβάνεται ἀλληγορικά** (σαν φυλή) στην Γένεση, ἀλλὰ ὑπάρχει συγκεκριμένος Αδάμ, και εμεῖς ἀπὸ αὐτὸν ἔχουμε κατὰ σειράν και τάξιν προέλθει. Οὔτε η συκὴ ἦταν κάτι φανταστικό, οὔτε ο ὄφις, οὔτε το ξύλο της γνώσεως καλοῦ και κακοῦ, **οπότε η προπατορική ἀμαρτία εἶναι αὐτό που λέει η Βίβλος κατὰ γράμμα**, και δεν χωράνε ἐδῶ προοδευτικίζουσες ἐρμηνεῖες τύπου Ράτζιγκερ ἢ Βοϊτύλα!

«...Ἡμεῖς τοίνυν ἀπὸ τοῦ προειρημένου Ἀδὰμ πάντες κατὰ ἀκολουθίαν· καὶ οὐκ ἀπώλετο ἢ τάξις οὐδὲ τὰ ὑπὸ θεοῦ γινόμενα ἀλληγοροῦνται. ἔστι τοίνυν Ἀδὰμ καὶ ἔστι φύλλα συκῆς καὶ συκῆ καὶ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ καὶ ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ ὄφις καὶ παρακοὴ καὶ ὑπακοὴ καὶ εἰσὶ ποταμοὶ καὶ ἔστιν Εὐὰ καὶ τὸ πλάσμα· «πάντα γὰρ δυνατὰ τῷ Θεῷ» καὶ τὰ φθαρτὰ μεταβαλεῖν εἰς ἀφθαρσίαν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι ἐν ἀφθαρσίᾳ διατελεῖν. καὶ μὴ θαυμάζετω τις· τοῦτο γὰρ ἦλθε καὶ ἔδειξε λαβὼν σάρκα φθαρτὴν καὶ ἐνδυσάμενος ἐν τῇ θεότητι καὶ ἀποδείξας ἀφθαρτον. «τίς γὰρ ἐγκαλέσει» θεῷ; ... Και μετὰ ἀπὸ λίγο:

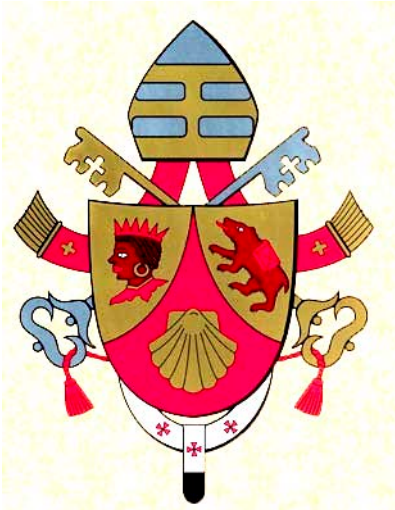
«... καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἀδὰμ οἶδαμεν ἐκ τῆς γῆς πεπλασμένον, ἐξ ἧσπερ καὶ ἡμῶν τὰ σώματα, καὶ ἐλπίδα ἔχομεν ζωῆς αἰωνίου καὶ ἀφθάρτου κληρονομίας. καὶ γὰρ

τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα ἀπὸ Μαρίας ἦν καὶ συνήνωται πνευματικῶς τῇ τοῦ Λόγου ἐν οὐρανῷ ἀφθαρσίᾳ». (Αἰγίου Επιφανίου Κύπρου, επιστ. πρὸς Ματίδιον, Ταρσίνον κλπ, κεφ. 58, παρ.6)

Ὁ πάπας **Βενέδικτος 16^{ος}** λαμβάνει στην **συναγωγή της Κολωνίας** στις 19-8-2005, σαν δῶρο την κεράτινη σάλπιγγα, για να μαζεύει κι αυτός τους Εβραίους! Προσέξτε τα σκουφάκια πάπα - Εβραίων: Ἄλλη μια προσέγγιση!

πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε».

Ἐπεσαν λοιπὸν πολὺ χαμηλά οἱ πάπες, ἀπὸ τα νοήματα του ὄφεος, τα οποία ἔχασαν την ικανότητα να τα διακρίνουν: «φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ ὄφης Εὐαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῆ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν» (Β Κορ. 1α3).

Και ἐφ' ὅσον με την υπερήφανη και αυθάδη γνώμη τους, οἱ σύγχρονοι αποστάτες και υποκριτές προτίμησαν το ψέμα ἀπὸ την Αλήθεια, ο Θεὸς επέτρεψε να πέσουν σε μεγάλη πλάνη κατὰ τις **11** πονηρές διαθέσεις τους: «...ἀνθ' ὧν

τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοῦς· καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ». (Θεσ. Β, Β-10)

Στις φωτογραφίες, ο πάπας Ιω. Παῦλος ΙΙ στους Ἁγίους Τόπους, 24-3-2000, κρατώντας ἀριστερά τον **κυρτό – κακοποιημένο σταυρό** των τελευταίων παπῶν του Βατικανού, και δεξιά καθισμένος σε θρόνο με **ανάποδο σταυρό!**

Ἡθελήμενα ἢ ἀθελά του εμφανίζεται σαν **βδέλυγμα που στέκεται σε τόπο Ἅγιο;**

¹¹ Ἀπὸ το <http://www.culturalcatholic.com/PopeBenedictXVI/CoatofArms.htm>. Κατὰ το δικτυακὸ αὐτὸ τόπο, το “coat of arms” του πάπα Βενέδικτου, περιλαμβάνει μια αιθίοπισσα σαν δείγμα εξάπλωσης των παπικῶν στην Αφρική, την αρκούδα του Ἁγίου Κορβιναίου (ίσως βλέψεις πρὸς τη μεριά της Ρωσίας) και **το κέλυφος που λέει ὅτι σημαίνει προσκυνητές σε ταξίδι !!!** Τα κλειδιά εννοεῖται ὅτι εἶναι του αποστόλου Πέτρου κλπ.

Αριστερά ο πάπας Βενέδικτος 16ος με τα κελύφη στο αρχιερατικό ένδυμά του, όπως είδαμε και στο οικόσημό του.

Μοιάζει μάλλον με **βύθιο δράκοντα**, που έχει κολλημένα επάνω του όστρακα, μια που με τη “θεολογία” του έπιασε βυθό!

Πάντως οι σταυροί της ενδυμασίας έχουν από ότι φαίνεται εξαφανισθεί!

Προσέξτε επίσης ότι κρατάει τον κυρτό σταυρό του Βατικανού...

Να μια συμβουλή για όσους φτιάχνουν Νέες Τάξεις, νέες “θεολογίες”, νέες Οικουμενιστικές θρησκείες, επαγγέλλονται γήινους Παραδείσους σε χιλιετείς κοσμικές και μάλιστα ειρηνικές βασιλείες, **από τον Σιμωνίδη τον Κείο¹²** :

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΩΝ ΜΗ ΠΟΤΕ ΦΑΣΗΣ ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ,
ΜΗΔ' ΑΝΔΡΑ ΙΔΩΝ ΟΛΒΙΟΝ ΟΣΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΕΣΣΕΤΑΙ:
ΩΚΕΙΑ ΓΑΡ ΟΥΔΕ ΤΑΝ ΥΠΕΡΥΓΟΥ ΜΥΙΑΣ
ΟΥΤΩΣ Α ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ.

ή

Είσαι άνθρωπος, και γι' αυτό μην πεις ποτέ τι πρόκειται να συμβεί αύριο, μήτε να προβλέψεις, σαν δεις κανέναν να ευτυχεί, πόσον καιρό θα κρατήσει αυτό. Γιατί ούτε το φτερούγισμα της μακρόφτερης μυίας δεν είναι τόσο γοργό όσο η αλλαγή της μοίρας.

Η Ιερά Μονή Αγίου Διονυσίου, στο Άγιον Όρος.

¹² Γεννήθηκε στην Ιουλιδα της Κέας το 556 π.Χ. Το ποίημα έγραψε όταν σε μια γιορτή έπεσε η στέγη του σπιτιού και όλοι βρήκαν τραγικό θάνατο εκτός από τον ίδιο.